

РЕШЕНИЕ

№ 2870

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2293** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 29, ал. 6 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /ЗДРДОПБГДСРСБНА/.

Образувано е по жалба на Ж. И. И., [дата на раждане] г от [населено място], жк Л. [жилищен адрес] чрез адв. В. Б. против Решение № 2-2038/21.02.2022 г. на Комисията за разкриване на документите, с което е установена и обявена принадлежност на български граждани към ДС и РС на БНА. Твърдението в жалбата е, че същото е нищожно, по съображения изложени в жалбата и по същество. В съдебно заседание и по съществото на спора, чрез пълномощника си поддържа жалбата и молят съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски, съобразно представения списък.

Ответната страна, редовно призована чрез представител в съдебно заседание-юриск.Т. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от надлежна страна, поради което се явява допустима за разглеждане.

Съдът след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа и

правна страна:

Административното производство пред Комисията за разкриване на документите и обявяване принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българска народна армия /Комисията/ е образувано във връзка проверка на лицата по чл. 3, ал. 1, т. 18 от ЗДРОПБГДСРСБНА- главни архитекти на общини и на райони за градевете с районно деление. Проверени са 146 лица, като 12 лица не подлежат на проверка по силата на чл. 26, ал. 4 от ЗДРОПБГДСРСБНА.

От представените с преписката картони обр.1 и 2 / л.21-114 от преписката/,разходни документи ,отчетени от ръководил го служител,документи от ръководил го щатен служител,съдържащи се в дело № 8633,рег.дневник- 2 броя,акт за унищожаване на секретни материали от дело № 10070,снемане от оперативен отчет- 1976г е видно, че жалбоподателя Ж. И. бил регистриран като сътрудник в Р. на 18.03.1975 г.

По делото са приложени писмени доказателства, от които е видно, че с Решение № 2-131/23.01.2013 г. е установена и обявена принадлежност към органите по чл. 1 от Закона на жалбоподателя Ж. И.. Това решение на комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия не е обжалвано и е влязло в сила.

С оспореното в настоящето съдебно производство Решение № 2-2038/21.02.2022 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта относно Ж. И. И. е обявена установената с решение № 2-131/23.01.2013г принадлежност на лицето към органите по чл. 1 от закона, в качеството му на сътрудник към Р.- ГЩ за пореден път, с оглед на посочените по - горе писмени доказателства.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на Административен съд – София град, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща правен интерес да оспори същата, като неин адресат, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, която по силата на чл. 29, ал. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА е оправомощения от закона административен орган да извършва обявяването на принадлежност на лице, заемащо публична длъжност към органите по чл. 3, ал. 1, т. 14 - т. 26 от същия закон.

При издаването му е спазена предписаната от закона писмена форма и актът има съдържанието по чл. 29, ал. 2, т. 2 от ЗДРОПБГДСРСБНА. Решението е подписано от всички членове на Комисията, които са участвали в заседанието ѝ /председател, заместник председател, секретар и четирима членове/.

Спазени са и процесуалните правила по чл. 26, ал. 1, т. 2 от ЗДРОПБГДСРСБНА. Съгласно цитираната разпоредба установяване на принадлежност към органите по чл. 1 е задължително за лица, заемали или заемали публични длъжности, както и

извършвали или извършващи публични дейности от 10 ноември 1989 година до извършването на проверката.

Решението в частта, с която е обявена принадлежност на жалбоподателя не съответства на материалния закон.

Видно от съдържанието на оспореното решение, че комисията след като е проучила и обсъдила наличните материали е обявила "установената и обявена с Решение № 2-131/23.01.2013 г. - принадлежност към органите по чл. 3 от Закона на Ж. И. И.. Това решение на комисията от 2013 г. е влязло в сила. Тук е мястото да се отбележи, че в преписката, представена по делото не се съдържат нови писмени доказателства, различни от представените такива от момента на постановяване на решението от 2013 г. на административния орган т. е. постановеното решение № 2-2038/21.02.2022 г., предмет на съдебен контрол в настоящото производство, почива на същите факти и обстоятелства, на които се базира и Решение № 2-131/23.01.2013 г. на КРДОПБГДСРСБНА.

Следователно по отношение установяването и обявяването на принадлежността на настоящия жалбоподател към органите по чл. 1 от Закона въз основа на същите документи по чл. 25, ал. 1, т. 3 от Закона и в същото качество на вербувания - сътрудник КРДОПБГДСРСБНА се е произнесла вече веднъж преди постановяване на оспореното решение, предмет на проверка за законосъобразност в настоящото съдебно производство, което е второ по поред.

Комисията има правомощието да постанови второ решение по отношение едно и също физическо лице, независимо от това в какво качество по смисъла на чл. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА същото е обследвано, единствено и само в хипотезата на чл. 28 - когато се появят нови доказателства за принадлежност към органите по чл. 1 на лица, за които вече се е произнесла.

Конкретният случай не е такъв. Принадлежността на жалбоподателя е установена и обявена въз основа на едни и същи доказателства, в едни и същи служби и в едно и също качество. Както документите, така и установяването са идентични с посочените по горе две решения на Комисията.

Съгласно Тълкувателно решение № 12/09.12.2021 г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на Върховния административен съд комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия няма материална компетентност (извън случаите по чл. 28 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия) да се произнася с второ и последващи решения с диспозитив "обявява установената и обявена принадлежност" към органите по чл. 1 от същия закон за конкретно лице, при липсата на нови доказателства, за което вече е влязло в сила нейно решение е установена и обявена такава, предвид императивната разпоредба на чл. 26 от същия закон.

С оглед на горното съдът намира, че Комисията по ЗДРДОПБГДСРСБНА не разполага с материалноправна компетентност да се произнесе с второ решение, обявяващо същата принадлежност към органите по чл. 1 на база същите доказателства.

В оспореното решение посочените документи, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1, са идентични с тези, въз основа на които е

взето Решение № 2-131/23.01.2013 г. на Комисията, което не е оспорено и стабилитетът на административния акт, в обективните си и субективни предели, прави нищожно всяко последващо произнасяне на Комисията.

В резултат на това жалбата се явява основателна и обжалваното решение на Комисията следва да бъде обявявано за нищожно.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателни претенциите на жалбоподателя за присъждане на съдебно-деловодни разноски. Съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК, същите са в размер на 610лв., които следва да бъдат заплатени от ответника.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО по жалбата на Ж. И. И., [дата на раждане] г от [населено място], жк Л. [жилищен адрес] чрез адв. В. Б. Решение № 2-2038/21.02.2022 г. на Комисията за разкриване на документите, с което е установена и обявена принадлежност на български граждани към ДС и РС на БНА.

ОСЪЖДА Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия да заплати на Ж. И. И., [дата на раждане] г от [населено място], жк Л. [жилищен адрес] чрез адв. В. Б. сумата от 610лв., представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: